Lietas Nr.1A73024719
Lietas arhīva Nr. 1A-0100-20/19
ECLI:LV:ZRT:2020:0323.1A73024719.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2020. gada 23. martā

Zemgales rajona tiesa

tiesnese S. Daukšte rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. B/, personas kods /personas kods/, sūdzības par Ropažu novada pašvaldības administratīvās komisijas 2019. gada 1. novembra lēmumu Nr. 2019/4.5/12/S.

Aprakstošā daļa

[1] 2018. gada 16. septembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Salaspils iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors R. Klušs sastādīja administratīvā pārkāpumu protokolu Nr. PC380699 par to, ka 2019. gada 13. augustā plkst. 20.00 Ropažu novadā, Kākciemā, pie īpašuma /nosaukums/ /pers. C/ emocionāli vardarbīgi izturējās pret mazgadīgajiem /pers. D/, /dzimšanas gads/, un /pers. E/, /dzimšanas gads/ gadā, t.i. /pers. C/ abu mazgadīgo zēnu klātbūtnē kliedza, ņirgājās un izmēdīja abu zēnu māti /pers. F/. Ar savām darbībām /pers. C/ mazgadīgajiem /pers. D/ un /pers. E/ nodarīja emocionālas ciešanas. Pārkāpts Bērnu tiesību aizsardzības likuma 1. panta 12. punkts, 9. panta otrā daļa. Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 172.^{2} panta pirmajā daļā *(lietas 20. lapa)*.

[2] Ar Ropažu novada domes administratīvās komisijas (turpmāk – Iestāde) 2019. gada 1. novembra lēmumu Nr. 2019/4.5/12/S (turpmāk – lēmums Nr. 2019/4.5/12/S) nolemts izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību pret /pers. C/.

[2.1] Lēmumā, izskatot lietas materiālus, uzklausot iesaistītās puses /pers. C/, cietušo likumiskos pārstāvjus /pers. B/ un /pers. F/, liecinieku /pers. H/, secināts, ka nav konstatējams, ka /pers. C/ būtu kliegusi, ņirgājusies un izmēdījusi /pers. F/ viņas mazgadīgo bērnu klātbūtnē. Līdz ar to nav saskatāms administratīvais pārkāpums, jo nav administratīvā pārkāpuma sastāva, proti, iztrūkst objektīvās puses – /pers. C/ prettiesiska darbība vai bezdarbība.

[2.2] Atsaucoties uz LAPK 239. panta pirmās daļas 1.punktu, Iestāde nolēmusi izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību pret /pers. C/ *(lietas 1.- 3. lapa)*.

[3] 2019. gada 26. novembrī /pers. B/ (turpmāk arī – cietušo pārstāvis) vērsies ar sūdzību Rīgas rajona tiesā par Ropažu novada domes administratīvās komisijas 2019. gada 1. novembra lēmumu Nr. 2019/4.5/12/S, lūdzot atcelt minēto lēmumu.

[3.1] Sūdzībā norādīts, ka 2019. gada 28. augustā Valsts policijā ar iesniegumu vērsās /pers. F/, norādot, ka 13. augustā atgriežoties mājās no pastaigas ar saviem jaunākajiem dēliem /vārds/ un /vārds/, /pers. C/ uz viņu kliegusi, izmēdījusi nepilngadīgo bērnu klātbūtnē, tā radot emocionālu traumu bērniem. Notiekošo filmējis /pers. H/, kurš bijis nostājies starp kokiem un kārtējo reizi bez iemesla filmējis nepilngadīgos. Iestāde, pieņemot lēmumu, vadījusies tikai no iesaistīto pušu paskaidrojumiem, kas ir pretrunīgi. Jāraugās kritiski uz /pers. C/ iesniegto CD disku ar videoierakstu, vai tajā ir viss konflikts, vai tikai daļa. Videomateriāli ir viegli rediģējami, ar attiecīgas programmatūras palīdzību viegli izdzēst epizodes, kuras nav vēlamas. /pers. H/ nav varējis atbildēt, kad sācis filmēt, kur atradusies /pers. F/ ar bērniem, iespējams, ar nolūku, lai nekļūdītos liecībā, tā apliecinot videofaila rediģēšanas faktu (tam nogriezts sākums, kur būtu redzama /pers. C/ rīcība, sacītais).

[3.2] Norādīts, ka starp ģimenēm pastāv konflikts kopš 2018. gada maija, kad /uzvārds/ ģimene sākusi dzīvot Ropažu novada "/nosaukums/kas atrodas kaimiņos /nosaukums A/kur jau 20 gadus dzīvo /pers. B/ ar ģimeni. 2018. gada 21. jūnijā, kad /pers. H/ sakliedzis uz nepilngadīgo /pers. E/ laikā, kad viņš pastaigājās ar suni (pirms tam /pers. H/ centies uzbraukt sunim ar automašīnu, to satracinot). /uzvārds/ raksta nepatiesus ziņojumus valsts un pašvaldības policijai, citām institūcijām, t.sk., /pers. F/ darba vietai par it kā veiktiem likumpārkāpumiem. Viņu pārstāvis zvērināts advokāts Valdis Ulmanis sūta draudu vēstules par maksas pieprasīšanu par servitūtu ceļa lietošanu, /uzvārds/ nepārtraukti filmē viņu pārvietošanos, tiekot sūtīti parādu piedzinēji. 13. augustā /pers. C/ ar vārdiem par vazāšanos gar viņu īpašumu, mēdīšanos izprovocējusi /pers. F/ uzsākt sarunu, kuras turpinājums bez sākuma pievienots /pers. C/ paskaidrojumam. /pers. C/ norādījusi, ka viņai esot videoarhīvs, kas visticamāk sastāv no safilmētiem materiāliem par viņa ģimenes ikdienas gaitām.

[3.3] Lēmumā nav aprakstīts, kas redzas video, tas arī netika demonstrēts sēdes laikā. Piedaloties sēdē, nav radusies pārliecība, ka komisijas locekļi to ir redzējuši. Videoierakstu nav redzējuši līdz šim brīdim, bet varot apgalvot, ka tajā nav fiksēts konflikta sākums.

[3.4] Norādīts, ka 2019. gada 11. oktobra paziņojums Nr. 2019/3.4/201/n ar aicinājumu ierasties uz 2019. gada 1. novembra administratīvā komisijas sēdi viņiem tika nogādāts personīgi un izsniegts pret parakstu 2019. gada 12. oktobrī. Paziņojumā tiekot aicināti ierasties uz sēdi lietvedībā, kurā viņu dēls /pers. J/ atzīts par cietušo. Paziņojumā nav norādīts par kādu pārkāpumu ir konkrētā administratīvā pārkāpuma lietvedība. Ņemot vērā to, ka ar sievu rakstījuši vairākus iesniegumus Valsts policijai par /uzvārds/vardarbību pret bērniem, centušies noskaidrot, kura epizode tiks skatīta, bet tas nav izdevies. Minēto uzskata par apzinātu rīcību, lai viņi kā cietušo /pers.E/ un /pers. D/ pārstāvji nevarētu sagatavoties administratīvā komisijas sēdei, nesniegtu pierādījumus par /pers. C/ patiesi rīcību 13. augustā, kas ļautu pieņemt objektīvu, taisnīgu lēmumu.

[3.5] Norādīts, ka 2019. gada 1. novembra administratīvā komisijas sēdē komisijas priekšsēdētājs stādījis priekšā komisijas locekļus, /pers. C/ nosaucis familiāri, nosaucot tikai viņas vārdu. Arī lēmumā konstatējis, ka /pers. C/ un /pers. H/ tajā 11 reizes ir nosaukti vārdos. /pers. C/ turējusi priekšā savu paskaidrojumu, vilkusi līdz ar pirkstu tekstam, kas licis secināt, ka viņa bijusi precīzi informēta par izskatāmās lietas būtību, viņai bijusi iespēja sagatavoties. Kad pauduši savu viedokli, tikuši steidzināti, kas mudina domāt, ka administratīvā komisija ir nekompetenta vai ar personīgām simpātijām pret /pers. C/, kā arī komisijas ieinteresētību lietvedību izbeigt, nesodot vainīgo personu *(lietas 46.-48.lapa)*.

[4] 2019. gada 28. novembrī administratīvā pārkāpuma lieta saņemta Zemgales rajona tiesā un ar lēmumu sūdzība, atbilstoši LAPK 289.^{6} panta pirmajai daļai, nozīmēta izskatīšanai rakstveida procesā 2020. gada 23. martā, par ko informēti cietušais, persona, kas tiek saukta pie administratīvās atbildības, un Iestāde. Lietas dalībniekiem noteikts termiņš līdz 2020. gada 3. janvārim paskaidrojumu, lūgumu iesniegšanai, noraidījuma pieteikšanai *(lietas 56., 58.-60. lapa)*.

[5] Ne cietušo pārstāvis, ne arī Iestāde rakstveida paskaidrojumus, lūgumus nav iesnieguši, nav pieteikts arī noraidījums tiesnesei.

[6] 2020. gada 3. janvārī tiesā saņemts personas, kas tiek saukta pie administratīvās atbildības, /pers. C/ rakstveida paskaidrojums.

[6.1] Paskaidrojumā norādīts, ka Ropažu novada pašvaldības administratīvās komisijas 2019. gada 1. novembra lēmumu Nr. 2019/4.5/12/S uzskata par tiesisku un pamatotu, bet /pers. B/ sūdzību ? par nepamatotu un noraidāmu turpmāk minēto iemeslu dēļ.

Par 2019. gada 13. augusta notikumiem uztur spēkā visus paskaidrojumus, ko rakstiski un mutiski sniegusi Valsts policijai un Iestādei.

[6.2] Par /pers.B/ sūdzību paskaidro turpmāko.

[6.2.1] Sūdzību par lēmumu Nr. 2019/4.5/12/S iesniedzis /pers. B/, taču viņam nebija subjektīvo tiesību iesniegt sūdzību par šo lēmumu, tādēļ nebija tiesiska pamata šo sūdzību pieņemt un ierosināt administratīvā pārkāpuma tiesvedību (LAPK 289.^{5} panta pirmās daļas 2.punkts).

[6.2.2] LAPK 172.^{2} pantā paredzēta atbildība par fizisku vai emocionālu vardarbību pret bērnu. Tātad cietušais (-ie) šajā administratīvā pārkāpuma lietā var būt bērns (-i), tas ir, nepilngadīga (-as) persona (-as) (LAPK 261.panta pirmā daļa). /pers. B/ ir pilngadīgs, par ko lietā nav strīda. Tātad /pers. B/ šajā lietā nevar būt cietušais, tādēļ viņam nebija tiesību iesniegt sūdzību par lēmumu Nr. 2019/4.5/12/S (LAPK 288. panta pirmā daļa).

[6.2.3] Ja /pers. B/ sūdzību iesniedzis kā savu nepilngadīgo bērnu likumiskais pārstāvis, viņam nebija tiesību to darīt vienam pašam, jo bērna likumiskie pārstāvji ir abi vecāki kopā (koppārstāvība), ja vien nepastāv īpaši apstākļi, kas šajā lietā nav konstatējami. Tas nepārprotami noteikts Civillikuma 177. panta pirmajā, otrajā daļā, 178. panta pirmajā daļā, 186. panta pirmās daļas 1. teikumā, 223.pantā. Arī šā iemesla dēļ nebija tiesiska pamata pieņemt /pers. B/ sūdzību un ierosināt administratīvā pārkāpuma tiesvedību (LAPK 289.^{5}panta pirmās daļas 2.punkts).

Pats /pers. B/ sūdzībā vairākkārt uzsver, ka dēlu likumiskie pārstāvji ir viņi abi divi: /pers. B/ un /pers. F/.

[6.3] Sūdzības 1. punktā (1. lpp.) norādīts: "Videoierakstu iesniegusi pārkāpumu izdarījusī persona ar mērķi sevi attaisnot, tāpēc izvērtējot tajā redzamo, jāraugās kritiski, vai tajā ir atspoguļots viss konflikts, vai arī tikai neliela daļa."

[6.3.1] Pirmkārt, /pers. C/ nav "pārkāpumu izdarījusī persona", jo neviena kompetenta persona vai institūcija šādu faktu nav konstatējusi. Tādējādi šāds /pers. B/ apgalvojums pārkāpj nevainīguma prezumpciju, aizskar manu godu un cieņu un ceļ man neslavu.

[6.3.2] Otrkārt, nevainīguma prezumpcija noteic arī to, ka nevienam nav jāpierāda savs nevainīgums. /pers. C/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir jāpierāda tam, kas uz to norāda, konkrētajā gadījumā ? /pers. B/. Taču viņš nav iesniedzis nevienu pierādījumu nevienam no saviem apgalvojumiem ? ne par pārkāpuma izdarīšanu, ne videoieraksta rediģēšanu, ne citām darbībām, kuras /pers. B/ viņai piedēvē.

Sēdes laikā /pers. F//pers. H/ neuzdeva tādu jautājumu ? kur filmēšanas sākuma brīdī atradās /pers. F/ ar bērniem.

Kā jau minējusi, viņai nav jāpierāda savs nevainīgums. Taču, tā kā iesniegusi videoierakstu, tad vēlas norādīt, ka videoieraksts sākas tajā vietā un ar tādu epizodi, kā aprakstīts /pers. F/ 2019. gada 28. augusta iesniegumā. Respektīvi, /pers. C/ atrodas pie /nosaukums/ sētas (žoga) stūra sētas (žoga) iekšpusē un lūdz /pers. F/ beigt viņu filmēt viņas teritorijā, beigt vazāties pa viņu ceļu un vienreiz doties mājās. Saprotamu iemeslu dēļ /pers. F/ ir noklusējusi, ka, pirms vēl /pers. C/ kaut ko teikusi, vismaz viens no /pers. F/ dēliem skaļi smejas un daudzas reizes skaļi un ņirdzīgi klāsta, ka "āboļi ir veselīgi, āboļi ir garšīgi". No tā izriet, ka Iestādei un tiesai iesniegtais videoieraksts nav rediģēts.

[6.3.3]Turklāt abi zēni it nemaz neizskatās ne satraukušies, ne nobijušies. Viņi uzvedas izaicinoši, nekaunīgi, bravūrīgi un ņirgājas par /pers. C/, jo viņa ēdu ābolu.

Savukārt /pers. F/ viņu un vīru /pers. H/ fotografē (filmē) viņu īpašuma teritorijā, par ko liecina viņas pašas lietā iesniegtās fotogrāfijas, kas uzņemtas ne tikai 2019. gada 13. augustā, bet arī citos datumos.

[6.4] Sūdzības 2. punktā /pers. B/ tiesai sniedzis nepatiesas ziņas, kas turklāt neattiecas uz izskatāmo lietu, tāpēc tās sīkāk neanalizēs.

[6.5]Absurds ir /pers. B/ sūdzības 3. punktā izteiktais apgalvojums, ka konflikta sākums (viņas darbības) videoierakstā nav atspoguļots (ka videoieraksts ir rediģēts), kopsakarā ar apliecinājumu, ka /pers.E/ un /pers. D/ pārstāvji /pers. B/ un /pers. F/ ar videoierakstu nemaz nav iepazinušies. Turklāt /pers. B/ 2019. gada 13. augusta notikumos nepiedalījās, viņš notikuma vietai pat neatradās tuvumā. Tātad /pers. B/ nevar zināt, kurš ko teica un/vai darīja. Tātad /pers. B/ tiesai sniedz apzināti nepatiesu informāciju, apmelo /pers. C/, aizskarot viņas godu un cieņu un ceļot viņai neslavu.

[6.6] Sūdzības 4. punktā /pers. B/ žēlojas par Iestādes rīcību, kuras dēļ /pers. B/ un /pers. F/ kā savu dēlu /pers.E/ un /pers. D/ pārstāvji nav varējuši sagatavoties administratīvās komisijas sēdei un iesniegt pierādījumus par viņas "patieso rīcību 2019. gada 13. augustā."

[6.6.1] Pirmkārt, nav ticams /pers. B/ apgalvojums, ka viņš un /pers. F/ pret viņiem ir vērsušies ar tik daudzām sūdzībām par viņu "vardarbību pret bērnu", ka paši vairs nesaprot, kura sūdzība tiks izskatīta.

[6.6.2] Otrkārt, nekādus pierādījumus /pers. B/ nav iesniedzis arī tiesai, šādi apliecinot, ka nekādu pierādījumu viņam un arī /pers. F/ nemaz nav. Visu šo sūdzību mērķis ir viens: pēc iespējas plašāk par /pers. C/ un viņas vīru /pers. H/ izplatīt godu un cieņu aizskarošu, neslavu ceļošu informāciju, kā arī panākt dažādu procesu ierosināšanu, lai kavētu viņu laiku (viņiem ir pienākums ierasties policijā un Iestādē un sniegt paskaidrojumus), sagādātu nepatikšanas (nemitīgā taisnošanās, ka nav darījuši to, ko viņiem inkriminē, rada stresu, aizskar viņu godu un cieņu un ceļ viņiem neslavu) un rada šķēršļus būtisku tiesību realizēšanā. Nevienam no iesniegumiem /pers. B/ un /pers. F/ nav pievienojuši pierādījumus. Viņi acīmredzot uzskata, ka, lai cilvēku sodītu, pietiek ar viņu apgalvojumiem, ka šis cilvēks ir veicis kādas prettiesiskas darbības, tādēļ nekādi pierādījumi nav vajadzīgi.

[6.7] Sūdzības 5. punktā /pers. B/ /pers. C/ atkal nosauc par "administratīvo pārkāpumu izdarījušo /pers. C/" un "vainīgo personu", pārkāpjot nevainīguma prezumpciju, aizskarot viņas godu un cieņu un ceļot viņai neslavu.

Komisijas locekļi sēdes laikā nekādi neierobežoja /pers. B/ un /pers. F/ tiesības izteikties par jautājumiem, kas attiecas uz izskatāmo lietu.

/pers. C/ bija sagatavojusies abu lietu izskatīšanai, jo viņai bija zināms, kuras divas /pers. B/ un/vai /pers. F/ sūdzības par viņu Iestāde izskatīs 2019. gada 1. novembrī, tādēļ ka par citām minēto personu sūdzībām administratīvā pārkāpuma lietvedība nebija ierosināta.

[6.8] Nav tiesa, ka sēdē /pers. C/ un viņas vīrs /pers. H/ tikuši saukti vārdos. Turklāt viņai nekas nav zināms par komisijas locekļu simpātijām pret viņu, jo viņi nekad nekādas simpātijas nav izrādījuši un ne ar vienu no komisijas locekļiem viņa ar vīru nav personiski pazīstama.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 289.^{12} panta otrās daļas 1. punktu, lūdzu tiesu atstāt Ropažu novada pašvaldības administratīvās komisijas 2019. gada 1. novembra lēmumu Nr. 2019/4.5/12/S lēmumu negrozītu, bet /pers. B/ sūdzību noraidīt *(lietas 64.-65.lapa)*.

[7] 2020. gada 9. martā tiesā saņemti /pers. C/ paskaidrojuma papildinājumi.

[7.1] Paskaidrojuma papildinājumos norādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts tikai uz /pers. F/ iesnieguma un viņas it kā cietušo bērnu liecību pamata. Lietā nav neviena pierādījuma ne tam, ka /pers. C/ veikusi /pers. F/ un viņas bērnu aprakstītās darbības, ne tam, ka šīs darbības konkrētajā gadījumā traktējamas kā emocionāla vardarbība pret bērniem. Respektīvi, bērnu psiholoģiskā izpēte, lai pārliecinātos, vai viņi tiešām cietuši no psiholoģiskās vardarbības, nav veikta.

[7.2] Reiz vienai no Valsts policijas (turpmāk ? policija) inspektorēm jautājusi, kāpēc policijas darbinieki sastāda protokolus, ja policijai nav neviena pierādījuma ne par viņas prettiesisku rīcību, ne par to, ka šī rīcība būtu vērtējama kā emocionāla vardarbība pret bērnu. Inspektore atbildējusi, ka Ķuzis esot devis norādījumu netērēt valsts līdzekļus bērnu psiholoģiskajai izpētei, pietiekot ar to, ka bērns apgalvo, ka ir cietis. Ja bērns to apgalvo, policijai esot nekavējoties jāsastāda protokols un tas jānodod attiecīgās pašvaldības Administratīvajai komisijai.

[7.3]Neatbildēts palika jautājums par pierādījumu nepieciešamību, kas apliecina pašu prettiesisko rīcību – vai arī tā būtu uzskatāma par pierādītu tikai ar sūdzības iesniedzēja apgalvojumiem. Tas nekādā ziņā neatbilst personas tiesībām uz taisnīgu tiesu – konkrēti nevainīguma prezumpcijai, jo

personas vaina nevar tikt prezumēta, tā ir jāpierāda, ievērojot augstu pierādīšanas standartu – saprātīgu šaubu neesamību. Respektīvi, personas vaina jāpierāda tik pārliecinoši, ka tiesai (vai citai institūcijai, kas izskata lietu) nerodas saprātīgas šaubas par to.

[7.4] Turklāt saistībā ar /pers. B/ un/vai /pers. F/ sūdzībām par viņas un viņas vīra /pers. H/ "vardarbību pret bērnu" policijai bija jāsaprot, ka šo sūdzību daudzums un saturs pilnīgi noteikti rada stipras šaubas par to pamatotību. Policijai bija jārodas pamatotām aizdomām, ka šos iesniegumus /pers. F/ un /pers. B/ izmanto kā paņēmienu, lai viņus terorizētu un vajātu, tādēļ šajos gadījumos jo īpaši bija nepieciešams "cietušajiem" bērniem veikt psiholoģisko izpēti, lai pārliecinātos, ka viņi patiešām cietuši.

[7.5] Pirmās šaubas par policijas darbinieka obligātu pienākumu sastādīt protokolu, pamatojoties tikai uz personas iesniegumu (bez pierādījumiem), viņai radušās tad, kad viena policijas inspektore, saņēmusi viņas paskaidrojumu par kārtējo /pers. B/ un/vai /pers. F/ iesniegumu, protokolu nesastādīja.

[7.6]Vēl lielākas šaubas izraisīja šajā nedēļā iegūtā informācija par to, ka Jēkabpils pilsētas domes Administratīvās komisijas 2019. gada 28. novembra lēmumā Nr.D31-316 kā pamats personas atzīšanai par vainīgu administratīvā pārkāpuma lietā pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 172.^{2}panta bija minēts cietušā bērna psiholoģiskās izpētes atzinums. No cietušā bērna mātes uzzinājusi, ka Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa Kārtības policijā pirms protokola sastādīšanas par LAPK 172.^{2} pantā aprakstīto administratīvo pārkāpumu policijas darbinieki vienmēr pieprasa bērna psiholoģiskās izpētes atzinumu. Konkrētajā gadījumā, par kuru uzzinājusi, emocionālā vardarbība pret bērnu izpaudās tā, ka bērna klātbūtnē viņa mātei cita persona iesita pa seju, kā rezultātā mātei sākās stipra asiņošana. Tātad notikums bija daudz traumējošāks nekā bērna klātbūtnē skaļāk pateikts vārds vai bērna filmēšana. Pēc cietušā bērna mātes teiktā, psihologs, kas veica izpēti, paskaidrojis, ka tā noteikti jāveic ikvienā gadījumā. Psihologa ieskatā, bērni – tāpat kā pieaugušie – ir atšķirīgi, tādēļ vienus un tos pašus notikumus katrs no viņiem uztver citādi. Lai cilvēku atzītu par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un turklāt vēl sodītu, jābūt neapšaubāmiem pierādījumiem par notikušu, nevis tikai iespējamu vardarbību pret bērnu.

[7.7] Uzskata, ka šādā situācijā ir pārkāptas viņas tiesības uz taisnīgu tiesu, jo netiek ievērota nevainīguma prezumpcija (faktiski tiek piemērota vainas prezumpcija), kā arī viņas tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi, jo LAPK 172.^{2} panta piemērošana personai, protokola sastādīšana un no tās izrietošā turpmākā procedūra atkarīga no tā, kurā Valsts policijas iecirknī un pie kura inspektora tiek izskatīts iesniegums par iespējamo vardarbību pret bērnu. Šādi ir pārkāptas /pers. C/ tiesības, kas garantētas Latvijas Republikas Satversmes 91. un 92. pantā un Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6., 13. un 14.pantā.

[7.8] Par šo situāciju /pers. C/ ar vīru informējuši Tiesībsargu, kā arī apsver iespēju vērsties Eiropas Cilvēktiesību tiesā.

[7.9] Ņemot vērā visu iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 289.^{12} panta otrās daļas 1. punktu, lūdz tiesu atstāt Ropažu novada pašvaldības Administratīvās komisijas 2019.gada 1.novembra lēmumu Nr. 2019/4.5/12/S lēmumu negrozītu, bet /pers. B/ sūdzību noraidīt *(lietas 69.-71.lapa)*.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, pārbaudot un izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka Ropažu novada pašvaldības administratīvās komisijas 2019. gada 1. novembra lēmums Nr. 2019/4.5/12/S ir atstājams negrozīts, bet /pers. B/ sūdzība ir noraidāma.

[9] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta devītā daļa noteic, ka tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību, kāds administratīvais sods piemērojams personai, vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams, kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

[10] Tiesa lietā konstatē šādus pierādījumus.

[10.1] /pers. F/ 2019. gada 28. augusta iesniegums Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Salaspils iecirkņa priekšniekam, kurā norādīts, ka 2019. gada 13. augustā pēc plkst.20.00 viņa ar jaunākajiem dēliem/pers.D/ (12 gadi) un /pers.E/ (10 gadi) devušies pastaigā ar suņiem. Nākot atpakaļ gājuši gar "/nosaukums/ iežogoto teritoriju un dzirdējusi aiz koka sētas kādu klusi sarunājoties. Turpinājuši iet pa vienīgo ceļu, pa kuru var nokļūt mājās. Tad no krūmiem sētas pusē iznākuši /pers.C/ un /pers. H/. Viņi abi sekojuši viņai un bērniem, ejot gar sētas iekšpusi. Izlikušies, ka nav viņus pamanījuši un turpinājuši iet. Kad bijuši garām /uzvārds/sētai, aiz muguras dzirdējuši, ka /pers. C/ kliedz, lai taču beidzot te vazāties un beidzot vienreiz staigāt pa viņu īpašumu. /pers. C/ bijusi iznākusi pie sētas stūra, bet /pers. H/ - palicis starp kokiem noslēpies un filmējis viņus. Mēģinājusi /pers.C/ mierīgi paskaidrot, ka viņiem ir tiesības staigāt pa šo ceļu, likusi saprast arī to, ka redz, ka /pers. H/ viņus filmē. /pers. C/ viņas (/pers. F/) bērnu klātbūtnē sākusi atklāti ņirgāties par viņu un mēdīties, izteikusi arī draudus par to, ka viņiem nāksies pamest savas mājas.

Neskatoties uz vairākiem lūgumiem pārtraukt filmēt viņas ģimeni, arī bērnus, viņas prasības tikušas ignorētas un filmēšana turpinājusies. Turklāt /pers. C/, kas uzsver, ka ir tiesību zinātņu doktore juriste, kliedz uz viņas nepilngadīgajiem bērniem, aizliedzot viņiem pārvietoties pa ceļu, ar nepieklājīgu uzvedību pazemo viņu (/pers. F/) bērnu klātbūtnē un nepārraukti draud ar tiesu un to, ka viņiem būs jāpamet savas mājas.

/pers.D/ un /pers.E/ šo /pers. C/ uzvedību uztvēruši ļoti emocionāli un pārdzīvojuši par to, ka uz viņiem kliegts un draudēts, ka būs jāpamet mājas, ka viņa tikusi izsmieta. Vakarā abi bērni ilgi bijuši satraukti un nav varējuši aiziet gulēt. Vairakkārt nācies viņiem skaidrot, ka ar šādu neadekvātu kaimiņu uzvedību ir jāsamierinās, jo neesot pret to aizsargāti, lai gan lūguši /uzvārds/ pātraukt viņus filmēt un vajāt. Bērni lūdzot darīt visu, lai viņiem nebūtu jāpamet mājas. Esot skaidrs, ka /pers. C/ esot kā apsēsta ar vēlmi radīt konfliktu ar viņas ģimeni. /pers. C/ agresija pret viņas ģimeni jau ir atstājusi iespaidu uz viņas (/pers.F/) bērnu psihi un uzvedību un, acīmredzami, negatīvi ietekmē bērnu ikdienas dzīvi. Nevēloties, lai tas turpinās un atstāj neatgriezeniskas sekas viņas bērnu psihē un viņu turpmākajā dzīvē.

Lūdz Valsts policiju sodīt /pers. C/, jo aprakstītajos notikumos ir saskatāmi vairāki "Bērnu tiesību aizsardzības likuma" punktu pārkāpumi, t.sk. emocionāla vardarbība (kliegšana un draudēšana) pret nepilngadīgajiem bērniem *(lietas 23. lapa)*.

[10.2] /pers. E/ 2019. gada 27. augusta rakstveida paskaidrojums, kurā norādīts, ka 13. augustā vakarā kopā ar mammu, /pers.D/ un suņiem gājuši pastaigāties. Nākot atpakaļ uz mājām viņiem sekojuši /pers.C/ un /pers. H/. Viņi gājuši gar savas sētas pusi. /pers. H/ filmējis, /pers. C/ kliegusi uz viņiem, lai beidzot staigāt pa viņas ceļu. Mamma mēģinājusi paskaidrot, ka viņi te drīkst staigāt, bet /pers.C/ turpinājusi kliegt. Vēl viņa ķēmojusies un mēdījusi mammu. Bijis satraucies un nobijies, kad /pers.C/ sākusi kliegt. Esot žēl mammu, jo /pers.C/ apsmējusi viņu. Gribējis mammu aizstāvēt, bet baidījies no /pers. H/. Vakarā neesot ilgi varējis nomierināties, neesot varējis iemigt, gribējis gulēt pie mammas *(lietas 24.lapa)*.

[10.3]/pers. D/ 2019. gada 27. augusta rakstveida paskaidrojums, kurā norādīts, ka 13. augusta vakarā kopā ar brāli /pers.E/ un mammu gājis pastaigāties ar suņiem. Kad nākuši atpakaļ, dzirdējuši, ka aiz /nosaukums/ sētas kāds sačukstas. Pēc brīža redzējuši, ka viņiem seko /pers.C/ un /pers. H/. /pers. H/ filmējis. /pers. C/ kliegusi, ka viņi nedrīkstot staigāt pa viņu ceļu. Mamma teikusi, ka drīkstot gan staigāt un prasījusi, kāpēc /pers.H/ atkal filmē. Tad /pers.C/ sākusi mēdīties un izsmiet mammu. Kad /pers.C/ sākusi kliegt uz viņiem, izbijies un gribējis skriet uz mājām. Viņi bijusi aiz sētas un tamdēļ mukt neesot vajadzējis. Gribējis mammai kaut kā palīdzēt, bet neesot zinājis kā. Bijis ļoti žēl mammas, juties ļoti slikti, ka nevarot nekā palīdzēt. Vakarā ar mammu runājuši un viņa teikusi, ka laikam viņiem ar to jāsamierinās, ka kaimiņi viņus visu laiku pazemos.

Lūdz pateikt /uzvārds/, ka tā nedrīkst rīkoties, ka nedrīkst pazemot cilvēkus. Jūtoties ļoti slikti, kad viņus filmē un baidoties iet pastaigāties

ar suni, braukt ar riteni *(lietas 25.lapa)*.

[10.4] /pers. C/ 2019. gada 14. septembra paskaidrojums, kurā par 2019. gada 13. augusta notikumiem norādīts, ka drīz pēc plkst. 21 Ropažu novada /nosaukums A/ dzīvojošā /pers. F/ kopā ar abiem jaunākajiem dēliem un abiem suņiem kārtējo reizi bez tiesiska pamata lietojuši viņas vīram /pers. H/ piederošā nekustamā īpašuma /nosaukums/ teritorijā ietilpstošo daļu no ceļa. Ieraudzījis, ka viņa ar vīru staigājot pa teritoriju un ēdot ābolus, viens no /pers. F/ dēliem sācis skaļi smieties un daudzas reizes skaļi un ņirdzīgi klāstījis, ka "āboļi ir veselīgi, āboļi ir garšīgi". Tas dzirdams arī videoierakstā. /pers. F/, /pers. B/ un viņu trīs dēli, staigādami pa un gar /nosaukums/ teritoriju ļoti bieži klaigājot, citādi trokšņojot, ja pamanot kādu no viņiem (/uzvārds/), izsakot aizskarošas piezīmes.

Ar vīru turpinājuši staigāt pa teritoriju. /pers. F/ dēls turpinājis skaļi smieties un ņirdzīgi skandēt, ka " āboļi ir veselīgi, āboļi ir garšīgi". /pers. F/ sākusi viņai un vīram izteikt aizskarošas piezīmes un turklāt filmējusi viņu teritorijā. Lai nedotu /pers. F/ viņus apmelot, /pers.H/ notiekošo sācis filmēt. Tālākais redzams videoierakstā.

Lūgusi /pers. F/ beigt viņu filmēt viņas teritorijā, beigt vazāties pa viņu ceļu un vienreiz doties mājās. Ierakstā no 2:52 līdz 3:03 /pers. F/ saka "baidos, ka ne tikai no Jelgavas jums jāiet prom, no Ropažiem, bet arī no Latvijas, diezgan drīz, tā ka baudiet šo skaisto ainavu utt." Uz to viņa atbildējusi: to mēs vēl paskatīsimies, kuram no tiem Ropažiem būs jāaiziet. Pēc tam /pers. F/ turpinājusi viņai izteikt aizskarošas piezīmes, līdz videoieraksts beidzas.

Videoierakstā nekur neesot dzirdams, ka viņa lamātos vai mēdītos, vai apgalvojot, ka /pers. F/ būs jāpamet mājas, tādēļ šādi apgalvojumi ir nepatiesi, viņas godu un cieņu aizskaroši un neslavu ceļoši.

Paskaidrojumam pievienoti dokumenti, kas apliecina, ka /nosaukums A/ iedzīvotajiem nav tiesiska pamata lietot /nosaukums/ teritorijā ietilpstošo ceļa pusi, jo /nosaukums/ ar ceļa servitūtiem nav apgrūtināti un viņas vīrs /nosaukums A/ iedzīvotājiem nav to atļāvis. Paskaidrojumam pievienots arī videoieraksts *(lietas 22. lapa)*.

[10.5] Videoieraksts VID 20190813_211945- 13.08.2019 21.19, kurā redzams, ka filmēts tiek ceļš aiz drāts sieta žoga. Ierakstā redzama sieviete, kura stāv ar muguru pret kameru ar seju pret žogu. Dzirdami bērnu smiekli un bērna teiktais "Āboļi veselīgi…" Aiz žoga uz ceļa redzami divi bērni: viens sarkanā vējjakā, otrs sarkanā beisbola cepurē un divi suņi. Kopā ar viņiem ir sieviete (turpmāk 1. sieviete) Bērni un sieviete skatās žoga virzienā. Fonā dzirdami čuksti, teiktais nav saprotams. Bērni mīņājas uz vietas un ieraksta 00:00:26 dzirdams bērna teiktais "Ejam, ejam mājās! Ejam mājās!". Bērni turpina stāvēt, uz vietas staigā šurpu turpu un skatās kameras virzienā. Ieraksta 00:00:31 1. sieviete: "Filmē mani manā teritorijā" Dzirdami sievietes (turpmāk - 2. sieviete) čuksti "Paga…" Ierakstā 00:00:35 bērns jautrā balsī: "Āboļi garšīgi…" Ierakstā 00:00:40 2. sieviete: "Lūdzu nemet zemē manā teritorijā!". Bērni visu laiku atrodas uz vietas, skatās kameras virzienā. 00:00:45 zēns sarkanajā vējjakā paiet nedaudz uz priekšu, bet zēns sarkanajā beisbola cepurē stāv uz vietas. Bērns jautrā balsī: "Āboļi garšīgi…Āboļi veselīgi…" 2. sieviete: "Beidziet vazāties pa mūsu ceļu un ejiet vienreiz mājās". Bērni stāv uz vietas un sarunājas, teiktais nav saprotams. Ieraksta 00:01:24 1. sieviete: "Aizej labāk uz deju kursiem un atslābsti...*(turpmāk teiktais nav saprotams)*" 2. sieviete smejoties: "Jā, uz deju kursiem…". Ieraksta 00:01:31 1. sieviete: "Jā tiešām, pieaugušam cilvēkam… *(turpmāk teiktais nav saprotams).* Ierakstā 00:01:32 attēla labajā pusē aiz žoga redzama sieviete (1. sieviete) gaišiem matiem tumša jakā. Viņa skatās žoga virzienā.

1. sieviete: Jā, pieaugušiem cilvēkiem ir jātiesājas. Jā, visu laiku un visiem. Visi jāsūdz tiesā". Fonā dzirdami čuksti, teiktais nav saprotams.

1. sieviete stāv un skatās žoga virzienā. 2. sieviete: "Nu visi gluži jau nav…".

1. sieviete iesmejas: "Drīz jau Latvijā paliks diezgan maz cilvēku, kurus jūs nebūsiet tiesā iesūdzējuši".

2. sieviete: "Daudz tādu ir. Maz ir to, kas ir iesūdzēti".

1. sieviete: "Nu jums jau viss vēl priekšā, vai nē!?".

2. sieviete: "Un jums jau arī".

1. sieviete: "Nedraudiet! Jūs esiet pietiekami draudējuši un mums no jūsu draudiem absolūti nav bail. Es tiešām izsaku jums līdzjūtību, jo jūsu dzīvīte ir nožēlojama! Un, *(vārds nav saprotams)* kundze, es jums gribu pateikt…"

2. sieviete pārtrauc: "Toties jūsējā ir brīnišķīga".

1. sieviete: "Es redzu, cik viņa ir brīnišķīga.

2. sieviete: "Toties jūsējā ir ļoti brīnišķīga". *(00:023:26 abas turpina runāt reizē, teiktais nav saprotams).*

1. sieviete: "To jūs pati mēģināt sev iestāstīt. Ja viņa tik brīnišķīga būtu, jūs nekoncentrētos uz citu cilvēku mocīšanu. Bet zināt ko, latviešiem ir tāds teiciens: "Kas citam bedri rok, tas tajā pats iekrīt". Un ļoti smagi sasitas.

2. sieviete: "A tas ir tieši par jums?"

1.sieviete: "Šīs bedrītes jau ir ļoti daudz saraktas".

2. sieviete : "Jā".

1. sieviete: "Jums nāksies ļoti viņās klupt un baidos, ka ne tikai no Jelgavas jums bija jāiet prom, no Ropažiem un no Latvijas…. *(teiktais nesaprotams)* diezgan drīz. *(Turpmāk ironiski).* Jā, tā, paldies par skaisto ainavu! Lai jums jauks vakars! Uldi! Lai jums jauka filmēšana! Es neredzu jūs nemaz. 1. sieviete pagriežas un sāk iet pa labi. Abi bērni joprojām stāv uz vietas un skatās žoga virzienā.

2. sieviete: "To mēs vēl paskatīsimies, kuram no tiem Ropažiem…*(teiktais nesaprotams)".*

1. sieviete, pagriežoties uz žoga pusi: "Nu nedraudat! Izbeidzat draudēt!"

2. sieviete: "Nu jūs jau tikko draudējāt man!"

1. sieviete: "Neviens no jūsu draudiem nebaidās!"

2. sieviete: "Jūs jau tikko draudējāt man, ka man kaut kur būšot jāiet kaut kur prom".

1. sieviete: "No jūsu draudēšanas… Jūs varat tiesāties, jūs nevienā tiesā nekad neesot vinnējusi".

2. sieviete (izbrīnīti) : "Tiešām?"

1.sieviete: "Jā! Juriste, tiesību zinātņu doktore! Zināt ko, ar saviem grādiem gudri cilvēki neplātās. Gudri cilvēki ar savu uzvedību un darbiem parāda, cik viņi gudri, nevis plātās visos sociālajos tīklos, kādi grādi viņam ir. Grāds jau cilvēcību nevienam cilvēkam nav iedevis. Cilvēkam ir jābūt cilvēkam".

2. sieviete: "Nu redzat! Jūs esat spilgts piemērs tam, ka neviens grāds cilvēcību nevar iedot!"

1. sieviete: "Es ar saviem grādiem neplātos."

2. sieviete: "Nu tiešām. Varbūt jums nav ar ko plātīties?"

1. sieviete: "Man nav jāplātās tāpēc, ka man ir daudz kā cita, bet jums diemžēl pietrūkst".

2. sieviete: "Mums ir daudz kā cita, kas jums pietrūkst…"

1. sieviete, pārtraucot: "… nekas cits neatliek kā ar grādiņiem plātīties. Skaisti filmējas?"

2. sieviete: "Nu jūs tiešām esiet brīnišķīgi, tur jau nevar nefilmēt. Kā ierauga, tā vienkārši nav iespējams…" Sieviete ar abiem bērniem stāv uz ceļa un skatās žoga virzienā *(lietas 44.lapa).*

[10.6] Izdruka no Iekšlietu ministrijas Informācijas centra, no kuras zināms, ka Valsts policijā no 2019. gada 21. marta līdz 30. augustam reģistrēti vairāki iesniegumi par konfliktiem, kuros iesaistītas /pers. B/ un /pers. H/ ģimenes *(lietas 30.-32., 35.-38. lapa).*

[11] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai.

[11.1] Tiesa atzīst, ka Iestādes Lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajiem lietas faktiskajiem apstākļiem ir pareizs un pietiekams, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes Lēmuma motivācijai šajā lēmuma daļā *(skat. šī sprieduma [2] punktu)* un atkārtoti to nenorāda. Iestāde Lēmumā izvērtējusi apstākļus, kas atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272. pantam, jānoskaidro, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu.

[12] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9. panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

[13] Papildus iestādes lēmumā norādītajam, tiesa norāda turpmāk minēto.

[13.1] Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 1. panta 12. punktu, emocionāla vardarbība ir bērna pašcieņas aizskaršana vai psiholoģiska ietekmēšana (draudot viņam, lamājot, pazemojot viņu, bērna klātbūtnē vardarbīgi izturoties pret viņa tuvinieku vai citādi kaitējot viņa emocionālajai attīstībai).

Šī likuma 9. panta otrā daļa noteic, ka pret bērnu nedrīkst izturēties cietsirdīgi, nedrīkst viņu mocīt un fiziski sodīt, aizskart viņa cieņu un godu.

[13.2] /pers. C/ administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts par to, ka bijusi emocionālai vardarbīga pret mazgadīgajiem /pers. E/ un /pers. D/, viņu klātbūtnē kliedzot uz bērnu māti, izmēdot viņu un ņirgājoties par viņu.

Tātad administratīvā pārkāpuma lietā noskaidrojams, vai /pers.C/ veikusi administratīvā pārkāpuma protokolā norādītās darbības, proti, mazgadīgo bērnu klātbūtnē kliegusi uz bērnu māti, izmēdot viņu un ņirgājoties par viņu.

[13.3] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka lietā nav pierādījumu tam, ka /pers. C/ 2019. gada 13. augustā administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā būtu veikusi protokolā norādītās darbības, kas kvalificētas kā emocionāla vardarbība pret bērniem.

[13.4] No lietas materiāliem zināms, ka starp Ropažu novada Kākciemā, /nosaukums/ dzīvojošo /uzvārds/ ģimeni un /nosaukums A/" dzīvojošajiem /pers. B/ un /pers. F/ ilgstoši ir konflikti. To apstiprina gan lietas materiāli, gan sūdzības iesniedzējs, gan /pers. C/.

[13.5] No lietai pievienotā videoieraksta zināms, ka starp /pers. C/ un /pers. F/ arī 2019. gada 13. septembrī notika konflikts sakarā ar to, ka /pers. F/ ar bērniem staigā pa /nosaukums/ īpašumā esošo ceļu. Tiesa secina, ka sieviete, kas atrodas uz ceļa un tiek filmēta, ir /pers. F/ un sieviete, ar kuru viņa sarunājas, ir /pers. C/. Videoierakstā fiksēts, ka abu sarunā iesaistīto peronu saruna notiek normālā skaļumā, neviena no sievietēm saruna laikā viena pret otru nepaceļ balsi un nekliedz.

[13.6]Latviešu valodas skaidrojošā vārdnīca sniedz šādu jēdziena "ņirgāties" skaidrojumu - ļauni izsmiet, izzobot, arī nekrietni, aizskaroši jokot smieties; izturēties nekaunīgi, pazemojoši ar savu izturēšanas, rīcību, runu censties otru pazemot. Savukārt jēdzienam "mēdīt" sniegts šāds skaidrojums - komiski vai nievīgi atkārtot kāda vārdus; atdarināt runu, balss skaņas, komiski vai nievīgi atdarināt kāda mīmiku, kustības *(skat. https://tezaurs.lv/llvv)* .

[13.7] Izvērtējot videoierakstu, tiesa secina, ka tajā fiksētajā /pers. F/ un /pers. C/ sarunā, /pers. C/ nav ne ņirgājusies, ne izmēdījusi /pers. F/. Sarunas laikā /pers. C/ atbild uz /pers. F/ izteiktajiem apgalvojumiem un viedokli. Tiesa/pers. C/ teiktajā un veidā, kā viņa atbild uz /pers. F/ sacīto, nesaskata pazīmes, kas liecinātu, ka viņa izsmietu vai izzobotu /pers. F/, izturētos nekaunīgi vai būtu izmēdījusi /pers. F/.

[14] Izvērtējot videoierakstā fiksēto, tiesai nerodas pārliecība, ka konflikts starp /pers. F/ un /pers. C/ 2019. gada 13. augustā būtu emocionāli ietekmējusi mazgadīgos /pers. D/ un /pers. E/, kuri bija kopā ar māti. Videoieraksta sākumā redzams, ka bērni iet pa ceļu, smejas un smejoties runā "Āboļi ir veselīgi…., āboļi ir garšīgi….". Visu abu sieviešu sarunas laiku zēni kopā ar suņiem ir apstājušies uz ceļa un vēro notiekošo, staigā šurp turpu, sarunājas savā starpā. Viņu uzvedība un izturēšanās, tiesas ieskatā, neliecina par to, ka saruna starp viņu māti un /pers. C/ zēnus uztrauktu, ka viņi būtu nobijušies. Izvērtējot videoieraksta saturu, tiesa nekonstatē, ka zēni būtu iesaistīti viņu mātes un /pers. C/ sarunā.

[15] Par sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka lietai pievienotais videoieraksts nav pilnīgs, proti, iesniegta tikai tā daļa, un tas, iespējams, ir rediģēts, tiesa norāda turpmāk minēto.

[15.1]Sūdzības iesniedzējs nenorāda nevienu apstākli, kas liecinātu par to, ka videoierakstā nav fiksēts viss notikums un tas ir rediģēts. Kā secināms no sūdzības un administratīva pārkāpuma lietas materiāliem, sūdzības iesniedzējs nav redzējis videoierakstu un nav bijis arī notikuma vietā 2019. gada 13. augustā. Ņemot vērā minēto, tiesa nekonstatē pierādījumus, kas sūdzības iesniedzējam ļautu izteikt iepriekš minētos apgalvojumus un apstiprinātu šos apgalvojumus.

[16] Par sūdzības iesniedzēja norādīto, ka viņam un /pers. F/ nav bijusi iespēja sagatavoties Administratīvās komisijas sēdei, ka viņi nav bijuši informēti, kāda lieta tiks izskatīta, tiesa norāda turpmāk minēto.

[16.1] No sūdzības satura secināms, ka tās iesniedzējam un /pers. F/ par lietas izskatīšanu paziņots savlaicīgi, proti, 2019. gada 12. oktobrī viņi saņēmuši paziņojumu par to, ka administratīvā komisija 2019. gada 1. novembrī izskatīs administratīvā pārkāpuma lietu. To apliecina arī lietai pievienotie /pers. B/ un /pers. F/ adresētie paziņojumi *(lietas 4.,5. lapa)*. Pie tam no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Salaspils iecirkņa Kartības policijas nodaļas 2019. gada 4. septembra paziņojuma par iesnieguma izskatīšanu, zināms, ka /pers. F/ bija informēta, ka pamatojoties uz viņas iesniegumu par iespējamo emocionālo vardarbību pret bērniem, policijā uzsākta administratīvā lietvedība. Tiesas ieskatā laiks no 12. oktobra līdz 1. novembrim bija pietiekams, lai sūdzības iesniedzējs varētu sazināties (ne tikai telefoniski) ar Ropažu novada pašvaldības Administratīvo komisiju, lai noskaidrotu, kāda lieta tiks izskatīta, arī personīgi ierasties Iestādē, iesniegt lūgumu iepazīties ar lietas materiāliem vai saņemt lietas materiālu kopijas, lai sagatavotos lietas izskatīšanai, un nepieciešamības gadījumā lūgt atlikt lietas izskatīšanu, lai sagatavotos administratīvās komisijas sēdei, lai iesniegtu pierādījumus.

[17] Senāta Administratīvo lietu departaments spriedumā lietā Nr. SKA-48/2009 norāda, ka atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92. pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Ja persona tiek atzīta par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā, lai gan lietā nav pierādījumu, kas pierādītu tās vainu, tiek pārkāpta nevainīguma prezumpcija *(skat. Senāta Administratīvo lietu departaments 2009.gada 3.marta spriedumu lietā Nr. SKA-48/2009)*.

Administratīvā apgabaltiesa 2009.gada 29. aprīļa spriedumā lietā Nr.P129022608 norāda, ka lietās, kurās tiek lemts par personas sodīšanu, tiek piemērots princips, ka pamatotas šaubas tiek tulkotas par labu personai, kuru sauc pie likumā noteiktās atbildības un soda (*in dubio pro civis) (skat. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 29.aprīļa spriedumu Nr. P129022608).*

Ar pamatotām šaubām principa *"in dubio pro civis",* kontekstā nav saprotamas jebkuras šaubas, bet gan tādas, kas ir vērstas uz lietas izlemšanai izšķirošiem aspektiem un kuras lietas izskatīšanas gaitā, noskaidrojot un izvērtējot visus būtiskos lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, nav iespējams novērst *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009. gada 28. augusta lēmuma lietā Nr. SKA-331-09*

13.punktu).

Personas nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Tiesai ir jāinterpretē šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[17.1] Tiesa secina, ka abas sarunā iesaistītās sievietes, ņemot vērā starp ģimenēm esošo ilgstošo konfliktu, 2019. gada 13. augusta sarunu, tās saturu un izteiksmes veidu uztver saasināti un interpretē subjektīvi. Lietā nav noskaidroti konflikta aculiecinieki, kas nav ieinteresēti lietas iznākumā. /pers. F/ un bērnu paskaidrojumos sniegtās ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem neapstiprina videoierakstā fiksētais. Ņemot vērā minēto, tiesai nerodas pārliecība par /pers. C/ vainu viņai inkriminētājā administratīvajā pārkāpumā un šīs šaubas novērst, izskatot lietu, nav iespējams.

[17.2] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta otrā daļa nosaka, ka iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā — iestādei. Savukārt, atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta astotajai daļai, tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt tiesas sēdē.

[17.3] Ņemot vērā minēto, tiesa, izvērtējot visus lietā esošos pierādījumus, secina, ka lietā nav pierādījumu, lai /pers. C/ darbībās konstatētu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 172.^{2} pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva objektīvo pusi - administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto kliegšanu uz /pers. F/, ņirgāšanos par viņu un viņas izmēdīšanu mazgadīgo bērnu klātbūtnē.

[18] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239. panta 1. punkts nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[19] Vērtējot pārējos sūdzībā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo, tiesas ieskatā, tie nav uzskatāmi par tik nozīmīgiem, kas varētu ietekmēt pieņemamo nolēmumu. Tiesu praksē minētais arguments tiek pamatots atsaucoties arī uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu *(sk., piem., 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90))*. Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13. oktobra lēmumu) (skat., piemēram, Rīgas apgabaltiesas 2014. gada 19. septembra spriedumu lietā Nr.130058313, 2014. gada 29. septembra spriedumu lietā Nr.133064413)*.

[20] Izvērtējot lēmumu kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa secina, ka lēmums, par kuru iesniegta sūdzība, atzīstams par tiesisku un pamatotu un tas atstājams negrozīts, bet par to iesniegtā sūdzība - noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu, 289.^{6}, 289.^{12}, 289. ^{13}, 289.^{17} un 289.^{18} pantu tiesa

nosprieda

Ropažu novada pašvaldības administratīvās komisijas 2019. gada 1. novembra lēmumu Nr. 2019/4.5/12/S atstāt negrozītu, bet /pers. B/ sūdzību - noraidīt.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā 2020. gada 23. marta var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese S. Daukšte